

imødekomme et her af pensionisternes repræsentanter fremsat beskedent ønske om, at det midlertidige tillæg for de 2 nye portioners vedkommende ydedes med 100 pct., medens man for de nuværende 6 portioners vedkommende forblev ved den hidtidige ordning.

Mindretallet må endvidere mene, at der med det foreliggende forslag, der får gyldighed for 2 år, havde været anledning til at vise noget større imødekommenhed overfor de af ugifte og samgifte tjenestemænd fremsatte ønsker, så meget mere som også disse ønsker kunne have været imødekommet for et i sammenligning med den samlede ordning relativt ringe beløb.

Endelig finder mindretallet anledning til at tilråde, at der snarest forberedes en forenkling af hele tjenestemandsløvgivningen, der efterhånden er blevet så indviklet, at det er vanskeligt både for tjenestemænd og andre at forstå reglerne for aflønningen.

Til 2. behandling stillede *Alfred Jensen* sammen med to af sine partifæller ændringsforslag om, at ugifte og samgifte skulle have det midlertidige tillæg i henhold til § 1 udbetalt efter de samme regler som gifte, at pensionister og tjenestemænd på ventepenge skulle have tillægget udbetalt fuldtud i stedet for med 70 pct., og at tillægget skulle forhøjes for pensionsgivende indtægter under 4 500 kr. efter nærmere angivne regler. Dernæst foresloges det, at ugifte tjenestemænd under 30 år skulle have det særlige tillæg efter § 2 udbetalt efter de samme regler som andre tjenestemænd. Forslagsstillerne havde herudover ønsket at foreslå en ekstra forhøjelse af dette tillæg for de laveste indtægtsgrupper samt en ændring, hvorved de samgifte tjenestemænd ligestilledes med andre tjenestemænd; herom havde man imidlertid ikke fået udarbejdet ændringsforslag.

De nævnte ændringsforslag forkastedes med alle øvrige stemmer mod kommunisternes, og lovforslaget vedtoges ved 3. behandling enstemmigt.

I landstinget fremhævede *Alfred Kristensen* (S) behovet for en forenkling af lønsystemet og en omlægning af det bl. a. til fordel for de samgifte. Den tendens til modvirkning af lønnivelleringen, som lovforslaget var udtryk for, havde han sine betænkeligheder ved; den kunne under et faldende prisniveau få betænkelige konsekvenser i retning af lønstigning for de højere lønnede tjenestemænd til april 1953, samtidig med at de lavere lønnede måske gik ned i løn i kraft af den automatiske regulering af antallet af portioner reguleringstillæg. Da tjenestemandorganisationerne selv havde tiltrådt ordningen ville han dog tilråde, at man stemte for den. De øvrige ordførere anbefalede ligeledes lovforslaget til hurtig gennemførelse, for fleres vedkommende dog under stærk beklagelse af de uligheder, som prægede lønssystemet til skade for ugifte og samgifte tjenestemænd.

Også i landstinget vedtoges lovforslaget enstemmigt.